

114. Møde.

Torsdag den 22. April Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse, hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer er omdelte.

Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Danmarks Riges Grundlov, hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer er omdelte.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Sønneringen m. m. og Forslag til Lov om Navigationsundervisningen har afgivet Betænkning over de nævnte Lovforslag.

Eksemplarer er omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Danmarks Riges Grundlov.

Formanden: Denne Sag kan kun behandles i dette Møde med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 871).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Konseilspræsidenten (Zahle): Nu da vi med hastige Skridt nærmer os det Øjeblik, da en ny Grundlov for Danmarks Rige skal endeligt vedtages, vil jeg ikke opholde det høje Ting ved et historisk Tilbageblik over denne Sags Gang.

Jeg vil blot minde om, at Konseilspræsident Klaus Berntsen den 23. Oktober 1912 forelagde det Forslag, af hvilket den nye Grundlov vil fremgaa. Baade af denne Grund og ved den trofaste og energiske Støtte, som det ærede Medlem fra Assens siden bestandig har ydet denne Sag, vil Navnet *Berntsen* blive uforglemmeligt knyttet til den nye Grundlov.

I den Udtalelse, hvori jeg den 24. Juni 1913 havde den Ære overfor dette høje Ting at angive Ministeriets Program, udtalte jeg, at Ministeriet saa sin Hovedopgave i at føre Grundlovsforhandlingerne videre til endelig Afslutning, og at der herved vilde blive givet Rigsdagen, særlig Landstinget, rigelig Tid til Overvejelse. De alvorlige Begivenheder, der indtraadte i August Maaned i Fjor, gjorde denne Overvejelsernes Tid længere, end jeg den Gang tænkte mig. Nu da vi staar umiddelbart foran Grundlovens endelige Vedtagelse, er det næsten 10 Aars Arbejde, der herved finder sin Afslutning. I næsten 10 Aar har der til Rigsdagens Overvejelse foreligget steds mere omfattende Forslag til Grundlovsændringer, og ved en Række Valg har Vælgerne haft Lejlighed til at udtale sig derom og har derved stadig tilkendegivet den faste Villie, at denne Sag skulde og maatte gennemføres. Den Udsættelse, som Verdenskrigen foraaarsagede, har haft sin store Betydning. Det er nu ikke alene et stort Flertal i Rigsdagen og $\frac{3}{4}$ af Landets Vælgere, der ønsker en ny Grundlov. Jeg har nu den Ære at forelægge Grundlovsforslaget under Tilslutning af alle politiske Partier i Landet. Det forelægges som et Udtryk for, hvad saa godt som alle Folkets Repræsentanter har samlet sig om.

Kravet fra deres Side, der først rejste Tanken, var, at den nye Grundlov skulde være „i Juni-Grundlovens Aand“. Det, man tilstræbte, var naturligvis ikke en Tilbagevenden til Juni-Grundloven, hvad dens enkelte Bestemmelser angik, men Gennemførelse af Juni-Grundlovens Hovedprincipper med de Forandringer i Enkelthederne, som den politiske Udvikling her i Landet i de 66 Aar, der siden da er forløbet, gjorde ønskelig. Det i denne Henseende afgørende Afsnit i Grundloven er 4de Afsnit, der indeholder de Regler, hvorefter Folket gennem sine valgte Repræsentanter udøver sit Selvstyre. Ingen, der vil sammenholde dette Afsnit i den nye Grundlov med de tilsvarende Afsnit i Grundloven af 1866 og Juni-Grundloven, vil kunne nægte, at Kravet om en Reform